नत्वेवोत्थितमर्य्यादैर्दस्युभिः सहितश्चरेत्। दस्यूनां सुलभा सेना रौद्रकर्म्मसु भारत। ४८२५
एकान्ततो ह्यमर्य्यादात् सर्व्वोऽप्युद्विजते जनः। दस्यवोऽप्यभिशङ्कन्ते निरनुक्रोशकारिणः।
स्थापयेदेव मर्य्यादां जनचित्तप्रसादिनीं। अल्पेऽप्यर्थे तु मर्य्यादा लोके भवति पूजिता।
नायं लोकोऽस्ति न पर इति व्यवसितो जनः। नालं गन्तुं हि विश्वासं नास्तिके भयशङ्किते।
यथा सद्भिः परादानमहिंसा दस्युभिः कृता। अनुरज्यन्ति भूतानि समर्य्यादेषु दस्युषु।
अयुध्यमानस्य वधो दारामर्षः कृतघ्नता। ब्रह्मवित्तस्य चादानं निःशेषकरणं तथा। ४८३०
स्त्रियामोषः पतिस्थानं दस्युष्वेतद्विगर्हितं। संश्लेषश्च परस्त्रीभिर्दस्युरेतानि वर्ज्जयेत्।
अभिसन्दधते ये च विश्वासायास्य मानवाः। अशेषमेवोपलभ्य कुर्व्वन्तीति विनिश्चयः।
तस्मात् सशेषं कर्त्तव्यं स्वाधीनमपि दस्युभिः। न बलस्थोऽहमस्मीति नृशंसानि समाचरेत्।
सशेषकारिणस्तत्र शेषं पश्यन्ति सर्व्वशः। निःशेषकारिणो नित्यं निःशेषकरणाद्भयं।
इति श्रीमहाभारते शान्तिपर्व्वणि आपद्धर्म्मपर्व्वणि त्रयस्त्रिंशदधिकशततोऽध्यायः ॥ १३३ ॥

॥ भीष्म उवाच ॥ अत्र धर्म्मानुवचनं कथयन्ति पुराविदः। प्रत्यक्षमिव धर्म्मार्थौ क्षत्रियस्य विजानतः। ४८३५
तत्र न व्यवधातव्यं परोक्षा धर्म्मयापना। अधर्म्मो धर्म्म इत्येतद्यथा वृकपदं तथा।
धर्म्माधर्म्मफले जातु ददर्शेह न कश्चन। बुभूषेद्बलमेवैतत् सर्व्वं बलवतो वशे।
श्रियो बलममात्यांश्च बलवानिह विन्दति। यो ह्यनाढ्यः स पतितस्तदुच्छिष्टं यदल्पकं।
बह्वपथ्यं बलवति न किञ्चित् क्रियते भयात्। उभौ सत्याधिकारस्थौ त्रायेते महतो भयात्।
अतिधर्म्माद्बलं मन्ये बलाद्धर्म्मः प्रवर्त्तते। बले प्रतिष्ठितो धर्म्मो धरण्यामिव जङ्गमं। ४८४०
धूमो वायोरिव वशे बलं धर्म्मोऽनुवर्त्तते। अनीश्वरो बले धर्म्मो द्रुमं वल्लीव संश्रिता।
वशे बलवतां धर्म्मः सुखं भोगवतामिव। नास्त्यसाध्यं बलवतां सर्व्वं बलवतां शुचि।
दुराचारः क्षीणबलः परित्राणं न गच्छति। अथ तस्मादुद्विजते सर्व्वो लोको वृकादिव।
अपध्वस्तो ह्यवमतो दुःखं जीवति जीवितं। जीवितं यदपक्रुष्टं यथैव मरणन्तथा।
यदेवमाहुः पापेन चारित्रेण विवर्ज्जितः। सुभृशं तप्यते तेन वाक्शल्येन परिक्षतः। ४८४५
अत्रैतदाहुराचार्य्याः पापस्य परिमोक्षणे। त्रयी विद्यामवेक्षेत तथोपासीत वै द्विजान्।
प्रसादयेच्चक्षुषा च वाचा वाप्यथ कर्म्मणा। महामनास्त्वापि भवेद्दिवहेच्च महाकुले।
इत्यस्मीति वदेदेवं परेषां कीर्त्तयेद्गुणान्। जपेदुदकशीलः स्यात् पेशलो नातिजल्पकः।
ब्रह्मचक्रं सम्प्रविशेद्बहु कृत्वा सुदुष्करं। उच्यमानो हि लोकेन बहुकृत्तदचिन्तयन्।
अपापो ह्येवमाचारः क्षिप्रं बहुमतो भवेत्। सुखञ्च क्षिप्रं भुञ्जीत कृतेनैकेन गोपयेत्। ४८५०
लोके च लभते पूजां परत्रेह महत् फलं।
इति श्रीमहाभारते शान्तिपर्व्वणि आपद्धर्म्मपर्व्वणि चतुस्त्रिंशदधिकशततोऽध्यायः ॥ १३४ ॥

॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरन्तीममितिहासं पुरातनं। यथा दस्युः समर्य्यादः प्रेत्य भावेन नश्यति।